

РЕШЕНИЕ

№461

гр. Велико Търново, 19.11.2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд-Велико Търново, Втори касационен състав, в открито заседание на шестнадесети ноември през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МАРИЯНА МИКОВА

ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ПЕЕВА

ЕВТИМ БАНЕВ

при секретаря В.Г. и в присъствието на прокурор от Окръжна прокуратура-Велико Търново - **СВЕТЛАНА ИВАНОВА**, като разгледа докладваното от съдията Микова **КНАХД №10492/2012г. по описа на съда**, на основание данните по делото и закона:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. II от Закона за административните нарушения и наказания.

Касаторът „ЛОРЕЯ”ЕООД, ЕИК201142937, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. *№6, представлявано от управителя Р.Л.Й. обжалва Решение от 28.09.2012г., постановено по НАХД №1181/ 2012г. по описа на ВТРС, с което е потвърдено като законосъобразно наказателно постановление №5416-18169 от 17.05.2012г. на Директора на ТД на НАП-Велико Търново. Навежда доводи, че решението на първоинстанционния съд е неправилно, постановено в нарушение на закона, при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Твърди се, че административно-наказващия орган не е изпълнил задължението си по чл.52, ал.4 от ЗАНН да се произнесе по преписката след като прецени възраженията и събраните доказателства. Според касаторът великотърновският районен съд е следвало да отмени обжалваното пред него наказателно постановление и поради наличието на друго самостоятелно основание за това – липса на мотиви в наказателното постановление относно преценка на възраженията на нарушителя. Дружеството твърди и че липсата на мотиви в наказателното постановление относно неприлагането на чл.28 от ЗАНН също е основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като липсва предмет на проверка от съда във връзка с разглежданата разпоредба. Твърди се още неправилност и необоснованост на преценката на съда дали конкретния случай не представлява маловажен такъв, доколкото става дума за формално нарушение-ощетяване на фиска със 138,06лв., които са внесени след изготвяне на акта за установяване на административно нарушение, а наложеното наказание е имуществена санкция в размер на 1000лв. С тези доводи „Лорея”ЕООД моли настоящата инстанция, след като не убеди в порочността на обжалваното решение да постанови

съдебен акт, с който да отмени като неправилно решението на първоинстанционния съд, както и да отмени като незаконосъобразно наказателно постановление №5416-18169/17.05.2012г. на Директора на ТД на НАП-Велико Търново.

Ответник- жалба - Териториална дирекция на НАП-гр.Велико Търново, чрез процесуалния си представител М.Е., в писмено становище моли съда да остави жалбата без уважение и да потвърди решението на първоинстанционния съд. Навежда доводи, че решението на ВТРС е правилно, обосновано и законосъобразно. Акцентира върху това, че обжалваното наказателно постановление е издадено при стриктно спазване на разпоредбите на чл.42 от ЗАНН и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Според ответник-жалба неоснователни са доводите, че наказващият орган не е изпълнил задълженията си по чл.52, ал.4 от ЗАНН. Сочи, че преценявайки степента на засягане на обществените отношения административно наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление. Според ответник-жалба първоинстанционният съд е издал своето мотивирано решение, спазвайки процесуалния закон, кредитирал е събраните доказателства по делото и обсъждайки ги е направил обосновани изводи за законосъобразност на процесното наказателно постановление. ТД на НАП-Велико Търново моли съда да постанови решение, с което да остави в сила решението на първоинстанционния съд, постановено по НАХД №1181/2012г. по описа на ВТРС, с което е потвърдено наказателно постановление №5416-18169/17.05.2012г. издадено от директора на ТД на НАП-Велико Търново.

Окръжна прокуратура-В. Търново, представлявана от прокурор Иванова, взема становище за основателност на касационната жалба. Според представителя на Окръжна прокуратура-Велико Търново съдът в конкретния случай е могъл да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и да отмени обжалваното наказателно постановление. Предлага съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на ВТРС като неправилно, както и да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Настоящият касационен състав на Административен съд-Велико Търново, като взе предвид събраните по делото доказателства и наведените от страните възражения, намира за установено следното:

Предмет на обжалване е Решение №836/28.09.2012г., постановено по НАХД №1181/2012г. по описа на РС-Велико Търново, с което първоинстанционният съд е потвърдил като законосъобразно наказателно постановление №5416-18169/17.05.2012г. на Директора на ТД на НАП-Велико Търново, с което на представляваното от Р.Л.Й. дружество - „Лорея“ ЕООД – гр.Велико Търново за нарушение по чл.7, ал.3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и на основание чл.355, ал.1 от КСО е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 500лв. и за нарушение по чл.7, ал.3 от КСО и на основание чл.355, ал.1 от КСО е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 500лв.

За да постанови съдебния акт Великотърновският районен съд е приел, че обжалваното пред него наказателно постановление е издадено в съответствие с административно-производствените правила, че съдържа всички изискуеми задължителни реквизити по чл.57, ал.1 от ЗАНН т.е че наказателното постановление е законосъобразно от формална страна. Анализирайки събраните в хода на производството доказателства съдът е приел, за безспорно установено от фактическа

страна, че в хода на извършвана проверка от компетентните органи е установено, че „Лорея” ЕООД не е изпълнило задължението си да внесе в срок дължимите осигурителни вноски за фонд „ДОО” на работниците и служителите, както следва: за месец януари 2012г. – задължителни осигурителни вноски в размер на 67,26 лв., които вноски са били дължими до 29.02.2012г.; - за месец февруари - задължителни осигурителни вноски в размер на 70,80 лв., дължими в срок до 31.03.2012г., като до датата на съставяне на акта за установяване на административно нарушение - 02.05.2012г. - дължимите осигурителни вноски за посочените два месеца месец януари и месец февруари 2012г. не са били внесени. Първоинстанционният съд е приел, че въз основа на събраните доказателства безспорно се установява, че от обективна и субективна страна санкционираното дружество е осъществило съставите на две нарушения по чл. 7, ал. 3 от КСО, както и че наказващият орган правилно е приложил съответната приложима материално-правна норма и съответната ѝ санкционна такава, налагайки минималния размер на наказанието, предвидено за такова нарушение. Великотърновският районен съд е обсъдил всички наведени от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, включително и това досежно приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Намерил е за неоснователно възражението за маловажност, тъй като е приел, че след като са извършени две нарушения, всяко от които със значително просрочие на задължението то не може да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвид същността на нарушението - формално такова. Посочил е, че обстоятелството, че няма настъпила вреда за фиска е правноирелевантно и е от значение само при индивидуализация на наказанието. Изложил е доводи за неоснователност на доводите за тежко здравословно състояние на представляващия дружеството, поради липса на доказателства за това

Настоящият съдебен състав на Административен съд - Велико Търново при извършената служебна проверка да допустимост на жалбата, с която е сезиран, установи следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна-участник в първоинстанционното производство, в законния срок, до компетентния съд, което я прави допустима. Съгласно чл. 63, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/, административният съд разглежда касационните жалби срещу решенията на съответните районни съдилища по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/. Чл. 218 от АПК по принцип свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи и служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Воден от така определения предмет на настоящото касационно дело, съдът намира касационната жалба по същество за основателна. Аргументите за този извод са следните:

По делото няма спор относно фактите – дружеството-касатор не е изпълнил задължението си като осигурител да внесе дължимите осигурителни вноски за фонд ДОО за работниците и служителите за два месеца – месец януари и месец февруари 2012г. Безспорно е установено в хода на производството, че размерът на дължимите но невнесени осигурителни вноски за двата месеца общо възлиза на 138,06 лв., както и че същите са внесени веднага след връчване на акта за установяване на административно нарушение въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление, с

което на нарушителя са наложени две административни наказания за извършените нарушения - две имуществени санкции в размер на 500лв. всяка или общо 1000лв

Съдът намира обжалваното решение за неправилно, тъй като не споделя доводите обосновавали неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН в случая.

От безспорните факти по делото се установява, че извършеното нарушение се изразява в невнасяне в срок на дължимите осигурителни вноски в срок като общия размер на дължимите вноски е 138,06лв. за двата месеца, а закъснението, противно на приетото от първоинстанционния съд с оглед събраните по делото доказателства е незначително. Трудовите възнаграждения за месец февруари са начислени на 03.04.2012г. а вноските са били внесени на 14.05.2012г. Няма спор, че след установяването на нарушенията по надлежния ред дължимите осигурителни вноски са били внесени.

Ето защо съдът счита, че наложеното наказание, което е в рамките на законовия минимум е несправедливо, тъй като не е отчетена степента на обществената опасност на конкретното деяние и дееца. Принципно верни са разсъжденията на въззивния съд, че обстоятелството, че няма вреда за фиска е правноирелевантно за преценката по чл.28 от ЗАНН предвид същността на извършеното нарушение, за което е ангажирана отговорността на нарушителя. Това обаче не може да определи обществената опасност на конкретното деяние, която е от значение само за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Задължение на съда е да прецени обществената опасност на конкретното деяние и дееца, което не е направено в случая, тъй като е видно, че изложените доводи от съда касаят общо мотивите за квалифицирането на деянието като административно нарушение. Още пред административно-наказващия орган управителят на дружеството е посочил, че причина за неизпълнение на задължението му за внасяне на осигурителните вноски се дължи на тежко онкологично заболяване, налагащо лечение в чужбина. Вярно е, че пред първоинстанционния съд не се ангажират доказателства в тази насока, но и не се оспорват от административния орган. Очевидно наличието на заболяване на управителя на дружеството е довело до известни затруднения при работата на дружеството, включително и невъзможност своевременно да бъдат внесени дължимите осигурителни вноски. От друга страна безспорно е, че веднага след установяване на нарушението дължимите суми са били внесени. Ето защо действително се касае за маловажно нарушение по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#). Легално определение за „маловажен случай” се съдържа в разпоредбата на [чл. 93, т. 9 от НК](#), според която това е такова деяние, при което извършеното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Преценката се прави на база конкретните фактически данни, отнасящи се до начина на извършване на нарушението, на вредните му последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, релевантни за степента на обществена опасност и морална укоримост на извършеното. Тази проверка включва в обсега си обективни и субективни признаци, касаещи степента на обществена опасност на деянието и дееца и сравнението ѝ с други сходни и типични за деянието хипотези. В конкретният случай се касае за незначително закъснение за внасяне на дължимите осигурителни вноски и то за един минимален размер на дължимите осигурителни вноски -138,06лв., междуременно вноските са внесени. Самите две отделни нарушения са извършени от субект, който до този момент не е бил наказван за други нарушения на данъчното законодателство. Като се има предвид размер на наложеното административно наказание с размера на

дължимите осигурителни вноски то същото се явява явно несправедливо и несъответстващо на тежестта на нарушенията.Предвид това съдът счита, че действително са нарушени правно защитени обществени отношения, но тяхното засягане е незначително в сравнение с обикновените случаи и това прави издаденото НП несъобразено с материалния закон и подлежащо на отмяна.

Като е потвърдил НП въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да се отмени, като се отмени и процесното НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – Велико Търново

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение№836/28.09.2012г.,постановено по НАХД №1181/2012г. по описа на РС-Велико Търново,с което първоинстанционният съд е потвърдил като законосъобразно наказателно постановление №5416-18169/17.05.2012г. на Директора на ТД на НАП-Велико Търново,и вместо него **ПОСТАНОВЯВА** :

ОТМЕНЯ наказателно постановление №5416-18169/17.05.2012г. на Директора на ТД на НАП-Велико Търново,с което на представляваното от Р.Л.Й. дружество - „Лорея”ЕООД – гр.Велико Търново за нарушение по чл.7,ал.3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и на основание чл.355,ал.1 от КСО е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 500лв. и за нарушение по чл.7,ал.3 от КСО и на основание чл.355,ал.1 от КСО е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 500лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от същото.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

